

Magyarország Alkotmánybírósága részére!
1015.Budapest, Donáti utca 35-45.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2016.11.23-án kézbesített Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3.számú végzésével szemben a törvényes határidőn belül, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 26.§ (1) bekezdés és 27-28.§-ban konkretizált alkotmánybírói hatáskör és ugyancsak az Abtv. 26.§ (1) bekezdés és 27.§-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján az alábbiak szerint előterjesztett, alkotmányjogi panaszra vonatkozó

indítványt

nyújtom be. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

A Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzését a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.047/2016/6. számú végzésére is kiterjedően megsemmisíteni sziveskedjen az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján. Kérjük a bírói döntés Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljárás, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz fűződő jog és a B) cikk (1) bekezdés jogbiztonságba ütközését megállapítani.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 260.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti perújítást töltsen meg Alkotmányos tartalommal: alkalmazható jogorvoslati forma-e Alaptörvény ellenes bírói döntés korrigálására? Megfelel-e a tisztességes eljárás alapjoga gyakorlásának, ha a magánszemély perújítással él az Alaptörvényellenes kvázi jogszabályon alapuló döntéssel szemben.

Az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelmének lényege: Az indítványozó az alanyi adómentes határon belül ingó értékesítést végzett a [REDACTED] aukciós portálon. Az adóhatóság az ingó értékesítést üzletszerűnek minősítette, mivel megítélése szerint fennálltak az Szja tv. 58.§ (8) bekezdés szerinti üzletszerűség feltételei. A 2013.03.04-én jogerőssé vált adóhatósági határozattal szemben indítványozó a 2013.03.13-i keltezéssel a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult jogorvoslatért. Keresetében hivatkozott a kereset benyújtása időpontjában hatályos Kúria joggyakorlatra:

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON: postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen	
ÉRK.:	2016 DEC. 21 82.
PÉLDÁNY: 3	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM UTOIRATON: 13.K.27.047/2016	14

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2119-0 /2016
Érkezett:	2016 DEC 29.
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 8	<i>uui</i>

„Előjáróban szeretném előadni, hogy az ingó értékesítések üzletszerűsége bírósági megítélése kérdésében fordulat történt. A Kúria Kfv.I.35.721/2011/6. számú ítéletében a jogalkotói szándékkal egybehangzóan egyértelműen úgy döntött, hogy az alanyi adómentes határig nem minősül üzletszerűnek az ingó értékesítés. Alanyi adómentes határig a külön adózó jövedelmet terhelő személyi jövedelemadón túl sem áfa, sem egészségügyi hozzájárulás nem számítható fel. A perbeli másodfokú határozat meghozatalakor a Kúria ítélete már az alperes rendelkezésére állt. Alperes hivatkozás nélkül szó szerint idézett is az ítélet indoklásából, ám az abban foglaltakat figyelmen kívül hagyta. Az alperes határozatai ellentétesek a vizsgált időszakban hatályos törvényi rendelkezésekkel, a jogalkotói szándékkal, a Kúria döntésével is.”

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.27.213/2013/16. számú ítéletével a keresetet elutasította. Ítélete indoklásában hivatkozott a **Kúria 3/2013. KMJE rendelkezésére azzal, hogy a jogegységi döntés a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. tv alapján a bíróságokra kötelező.** Miután a 3/2013. KMJE jogegységi döntés kötelező a bíróságokra nézve így kvázi jogszabályként funkcionál, kiiktatja a bírói mérlegelés lehetőségét.

Indítványozó a Kúriához fordult felülvizsgálatért. A Kúria Kfv.I.35.788/2014/5. számú ítéletével a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Indoklásában a Kúria is a 3/2013. KMJE döntésre hivatkozott.

Az Alkotmánybíróság 2016. február 8-án kihirdetett 2/2016 (II.8.) AB határozatával a Kúria 3/2013. KMJE jogegységi döntését visszamenőlegesen kihirdetése napjára megsemmisítette.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3/2013. KMJE döntés alaptörvény ellenességét a per során nem vizsgálhatta, nem bírálhatta el, pedig ez a felperes számára kedvezőbb ítéletet eredményezett volna. Indítványozó az Alkotmánybíróság 2/2016 (II.8.) AB határozatára hivatkozással 2016. február 15-i keltezéssel perújítási kérelmet terjesztett elő a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.047/2016/6. számú végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. Indítványozó fellebbezésére a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta.

Indítványozó állás pontja szerint súlyosan sérül a jogbiztonság (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés), az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljáráshoz, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben

biztosított jogorvoslathoz fűződő jog, ha nem létezik olyan jogorvoslati lehetőség, amelyik biztosítja, hogy az Alaptörvényellenesség ex tunc hatályú megállapítása esetén az állampolgár jogorvoslattal élhessen az olyan bírói döntéssel szemben, mely Alaptörvényellenes kvázi jogszabályon (jogegységi döntésen) alapult. Jogorvoslatra egyedül a Pp. 260.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti perújítás ad lehetőséget.

A keresetlevelem benyújtása időpontjában még született meg a jogegységi döntés. A 3/2013. KMJE jogegységi döntés visszamenőlegesen korlátozta a bírói függetlenséget is, amikor a bíróság nem bírálhatta el érdemben a kereseti kérelemben foglaltakat. Így sérülhetett a **tisztességes eljárás követelményéhez, a jogorvoslathoz fűződő alapjogom, a jogbiztonsághoz, törvények betartatásához fűződő jog, az alapvető jogaim állam által való védelme.**

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 260.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti perújítást töltsen meg Alkotmányos tartalommal: alkalmazható jogorvoslati forma-e Alaptörvény ellenes bírói döntés korrigálására? Megfelel-e a tisztességes eljárás alapjoga gyakorlásának, ha a magánszemély perújítással él az Alaptörvényellenes kvázi jogszabályon alapuló döntéssel szemben.

- Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdése: **„Magyarország független demokratikus jogállam”.**
- Alapvetés fejezetének R) cikk (2) bekezdése **„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”,**
- I. cikk (1) bekezdése **„AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**
(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
- XXIV. cikk (1) bekezdése **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”**
- XXVIII. Cikk (1) bekezdése: **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan**

bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

- XXVIII. Cikk (7) bekezdése: ***„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”***
- XXX. cikk (1) bekezdés: ***„Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.”***
- 25. cikk (1) bekezdése ***„A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.***
(2) A bíróság dönt b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;
(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.
- 26. cikk (1) bekezdése ***„A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.”***
- 28. cikk ***„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”***

Személyes érintettségem: A perben felperesi minőségben vettem részt. Amennyiben a kereset benyújtását követően nem születik meg a 3/2013. KMJE jogegységi döntés, akkor terhemre nagyságrendekkel kevesebb adóhiányt került volna megállapításra. A korábbi e tárgyban született két Kúria ítéletben közös volt, hogy alanyi adómentes határig nem üzletszerű az ingó értékesítés. A jogegységi döntés nem egységesítette a kialakulóban lévő Kúria gyakorlatot, hanem szembe ment vele és a Legfőbb Ügyész álláspontját is figyelmen kívül hagyta.

Az indítványt a következő további részletes indokok támasztják alá:

A Székesfehérvári Törvényszékhez benyújtott fellebbezésemben a következő képen indokoltam, melyet továbbra is fenntartok:

A 3/2013. KMJE nem jogalkalmazási hiba, hanem Alaptörvény ellenes „kvázi” jogszabály. Ennek következtében az Alkotmánybírósági döntés érvényesítése nem jogkérdésben perújítás. Megítélésem szerint tévedett a bíróság, amikor az Alkotmánybíróság határozatát egyszerűen jogkérdés változásnak minősítette le. Az Alkotmánybíróság 2/2016.(II.8.) AB határozata is olyan bírósági határozatnak minősül, melyet a Pp. 260.§ (1) bekezdése nevesít. Az Alkotmánybíróság határozatát a perben a bíróság nem bírálhatta el. Miután az Alkotmánybíróság döntése visszamenőleges hatályú, ezért a perben elbírálandó döntést tartalmaz. Az Alkotmánybíróság határozata a perben eldöntendő kérdéssel olyan összefüggésben állt, mely kapcsolat magára az érdemi döntésre kihat. Megítélésem szerint a bíróság nem megfelelően értelmezte a Kúria és az Alkotmánybíróság Államban betöltött szerepét. Az Alaptörvény 25. cikk:

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

(2) A bíróság dönt b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény értelmében tehát jogértelmező tevékenységet a Kúria végez. Ezzel szemben Alaptörvény 24. cikkben foglaltaknak megfelelően

(1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

(2) Az Alkotmánybíróság b) bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb kilencven napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

(3) Az Alkotmánybíróság a) a (2) bekezdés b), c) és e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést;

Az Alaptörvényből egyértelműen következik, hogy az Alkotmánybíróság nem jogértelmező tevékenységet végez, hanem jogszabályok Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja. A bíróságok esetleges téves jogértelmezése még nem alapozza meg az Alaptörvény-ellenességet. Megítélésem szerint tévedett tehát a bíróság, amikor így indokolt végzésében:

„Önmagában az a körülmény, hogy utóbb az Alkotmánybírósági határozat és az EU bírósági ítéletek is a perújító felperes számára kedvezően értelmezte a perben már eldöntött jogkérdést, nem adhat alapot a perújítás megengedhetőségre. (...) a jogkérdésben kompetens Kúria és Alkotmánybíróság jogkörét a perújítás nem veheti át, mert a fentiekben kifejtettek szerint jogkérdés nem szolgálhat perújítás alapjául.” [13.K.27.047/2016/6. számú végzés 4. oldal, 3. bekezdés]

A hatályos jogszabályokat az Alaptörvénynek megfelelően a Kúria értelmezte. A Kúria jogértelmezés változása alapján valóban nincs helye perújításnak. Jelen esetben azonban a 3/2013. KMJE döntésen alapuló **„a perben már eldöntött jogkérdést”** nem újra értelmezte az Alkotmánybíróság, hanem Alaptörvény ellenesnek minősítette. A jogállamisággal ellentétes lenne, ha a felperest nem illetné meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben rögzített jogorvoslati lehetőség. **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”**

Ilyen jogorvoslati lehetőség jogerős bírói döntéssel szemben a perújítás jogintézménye. Jelen esetben a megsemmisített jogegységi döntésen alapuló bírósági döntéssel szemben az egyetlen lehetséges jogorvoslati lehetőség a perújítás. A perújítással a bíróság nem az Alkotmánybíróság hatáskörét veszi át, hanem az Alkotmánybíróság döntésének érvényesítésére biztosít törvényes lehetőséget. Ezt is figyelembe kellett volna vennie a bíróságnak az Alaptörvény 28. cikkének megfelelően: **„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”**

Tévesen utalt arra a bíróság indoklásában, hogy az Alkotmánybíróság **„nem rendelkezett a közigazgatási perben hozott ítéletek felülvizsgálatáról”**

Büntető bíróságokra nézve nem volt kötelező alkalmazni a 3/2013. KMJE döntést. Ezért kellett rendelkeznie az Alkotmánybíróságnak arról, hogy amennyiben büntetőeljárásokban alkalmazásra került a 3/2013. KMJE döntés, akkor a bíróságoknak hivatalból kell felülvizsgálniuk a döntésüket.

Az Alkotmánybíróság nem zárta ki határozatában, hogy közigazgatási ügyekben perújítási kérelem keretében érvényesíteni lehessen az Alkotmánybíróság 2/2016.(II.8.) AB határozatát.

Jogilag releváns tény, hogy közigazgatási ügyekben alkalmazni kell (!) a közigazgatási jogegységi döntéseket. Erről tehát az Alkotmánybíróságnak külön rendelkeznie nem kellett. Ennek megfelelően nem helytálló a bíróság indoklása:

„Tekintettel arra, hogy hogy az Alkotmánybíróság csak kifejezetten a büntetőeljárásokra nézve adott utasítást a jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatára, de a közigazgatási perekben hozott ítéletek kapcsán ilyen rendelkezést a határozat nem tartalmaz, ezért az Alkotmánybíróság felhatalmazásának hiányában a közigazgatási eljárásban jogerős határozattal lezárt közigazgatási eljárás ilyen okból történő felülvizsgálatára nincs lehetőség.”

Nyilvánvalóan tévesen indokolt a bíróság. Az Alkotmánybíróság nem zárta ki határozatában, hogy közigazgatási ügyekben perújítási kérelem keretében

érvényesíteni lehessen az Alkotmánybíróság 2/2016.(II.8.) AB határozatát. Az Alkotmánybíróságnak nem kellett külön felhatalmazást adnia arra, hogy közigazgatási ügyekben alkalmazni kell a közigazgatási jogegységi döntés megsemmisítésének jogkövetkezményeit.

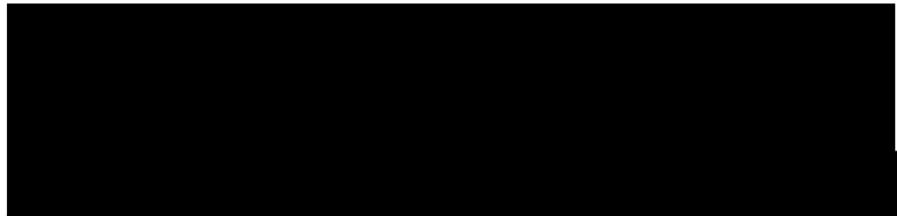
Az Alkotmánybíróság döntése által kiváltott joghatás a per elbírálásakor megvolt – a visszamenőleges hatályra tekintettel –, azonban arra a bíróság alapperbeli döntése nem terjedhetett ki. A bíróságnak nem volt hatásköre az Alkotmányossági kérdés elbírálására.

Az indítványomban foglaltak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja felül a Székesfehérvári Törvényszék 3.Kpkf.31/2016/3. számú végzésének Alaptörvénnyel való összhangját, és azt semmisítse meg.

Adatvédelmi nyilatkozat: Adataim nyilvános közléséhez nem járulok hozzá.

Budapest, 2016. december 19.

Tisztelettel:

Előttünk, mint tanúk előtt:

